

Sygn. akt V KZ 51/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **M. K.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 grudnia 2015 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 września 2015 r., sygn. akt II AKo 119/15,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim o sygn. akt II K 15/14, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 6 marca 2015 r., sygn. akt IV Ka 91/15,

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W lipcu 2015 r. M. K. skierował własnoręcznie sporządzony i podpisany wniosek o wznowienie postępowania zakończonego przywołanym wcześniej wyrokiem Sądu Okręgowego, który to zgodnie z właściwością przekazano Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie. Wyznaczony wówczas skazanemu obrońca z urzędu nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Wobec powyższego skazany został następnie wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru oraz dołączenie dowodu uiszczenia stosownej opłaty – pod rygorem uznania sporządzonego

osobiście przez skazanego wniosku o wznowienie za bezskuteczny. Pomimo tego M. K. w określonym terminie braków formalnych złożonego pisma nie uzupełnił. W związku z powyższym, wskazanym wcześniej zarządzeniem z dnia 30 września 2015 r., odmówiono przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie postępowania.

Na zarządzenie to skazany wniósł w terminie zażalenie, w którym stwierdził, że nie posiada środków pieniężnych oraz że został pomówiony, gdyż nie popełnił przestępstwa i w związku z tym czuje się oszukany przez Sądy orzekające w prawomocnie zakończonym postępowaniu. Wskazał też na okoliczności uprzednio już wymienione w osobistym wniosku o wznowienie postępowania oraz w swoim piśmie złożonym w dniu 17.09.2015 r., a stanowiącym odpowiedź na wezwanie do uzupełnienia braków formalnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to nie jest zasadne i jako takie na uwzględnienie nie zasługuje. Podkreślić bowiem należy, że skazanemu wyznaczono obrońcę z urzędu, który jednak poinformował Sąd Apelacyjny, iż nie dostrzega podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania w sprawie. W tej sytuacji Przewodniczący Wydziału tego Sądu prawidłowo wezwał skazanego, w trybie określonym w art. 120 k.p.k., do usunięcia wskazanych wcześniej braków formalnych osobistego wniosku o wznowienie postępowania. Tych braków formalnych skazany w przepisany prawem 7-dniowy termin jednak nie usunął. W tej sytuacji zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania osobiście sporządzonego i podpisanego przez skazanego jest prawidłowe jako następstwo uznania, że pismo skazanego dotknięte jest brakami formalnymi, które uniemożliwiają nadanie mu biegu (art. 120 § 2 k.p.k.).

Zauważyć przy tym trzeba, że we wniesionym zażaleniu skarżący nie wskazuje jakiegokolwiek argumentacji mającej przemawiać za nieprawidłowością lub niezasadnością wydanego zarządzenia. Przytacza on bowiem – jak już podniesiono wcześniej – argumenty uzasadniające jego zdaniem wznowienie postępowania. Podkreślić przy tym należy, że kwestie te były już analizowane przez wyznaczonego mu z urzędu obrońcę. Tym samym nie sposób było przyjąć, że zaskarżone rozstrzygnięcie było wadliwe. Dlatego też Sąd Najwyższy utrzymał je w mocy.

Jednocześnie należy wskazać, że skazany, któremu – jak w tej sprawie - umożliwiono skorzystanie z pomocy prawnej z urzędu, nie ma prawa domagania się wyznaczania mu kolejnego przedstawiciela procesowego z urzędu w sytuacji, gdy pierwszy wyznaczony adwokat sporządził opinię o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Nie może się on zatem skutecznie powoływać w zażaleniu na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania na brak środków pieniężnych.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.